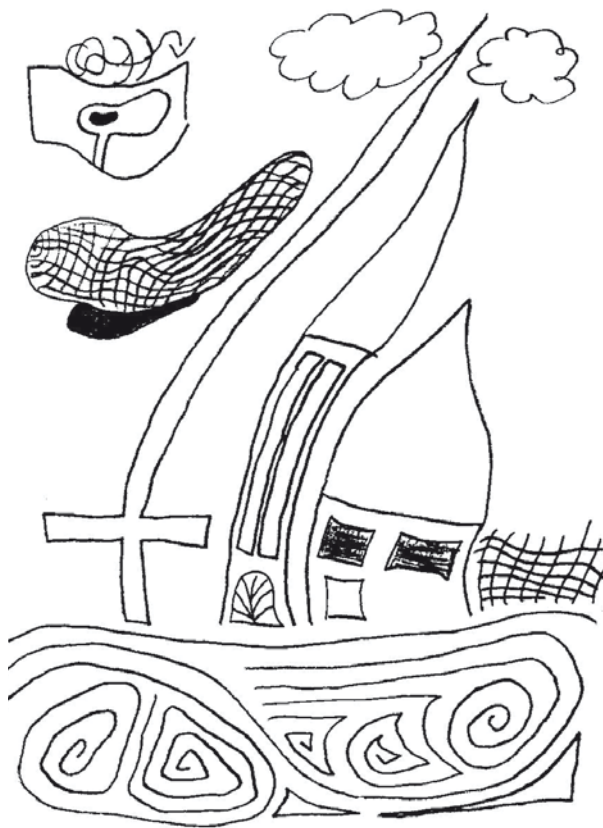


NAPRÓL NAPRA

Elisabethnek van egy aranyhala. Minden reggel lemegy a halastóhoz, a magas nyárfák alá. Kosárkát is visz magával, benne pár kenyérdarabbal. Körbejárja a tavat és átkel a kis kavics hídon. Keresi az aranyhalat, de nem találja. Csupán egyetlenegyszer látta, mióta kirakta. Letör egy darab kenyeret, elnéz a víztükör fölött, majd le a tó kékes fenekére. Bedobja a kenyérmorzsákat. Ringatóznak a víz tiszta felszínén; összeütköznek, majd szétválnak. A part felé úsznak, s ott maradnak, mint valami kásás keret. Majd újra eliramodnak, és középen szétválnak újjá. Elisabeth hazasétál. Másnap, amikor visszamegy a tóhoz, nincsenek ott a morzsák. A víz tiszta és finom. A kis aranyhal mindent megevett azzal a keskeny, puha szájával. A kis aranyhalnak tehát még ott kell lennie valahol.

Sakisnak van egy tojása. A nagymamájától kapta két hete. Nyolc órán át főzte, elásta a földbe, majd kis piros zászlót tűzött a halomra. Így lesz ehető a tojás.

Jens Højlundnak nagy baja van. A felesége kerek-perec megmondta a barátnőinek, hogy Jens Højlundot túlságosan is bőkezűen áldotta meg a természet. Hovatovább Jens Højlund is így gondolja. Menet közben a bal zsebébe nyúlva igazít egyet rajta, de valahogy sehogy sincs elég helye. Minden áldott nap szomorúan megy haza a munkából, és ott az a sok ember, meg ott van ő is, de hát mitévő legyen. Túl sokat izzad.



Svend B.-nek van egy bankszámlája. Minden egyes hónapban beteszi rá a fizetése tíz százalékát. Nemrégiben hat számjegyűre dagadt az összeg a számláján, és ezt néha kedve támad megemlíteni. Svend B. nem tudja, mit kezdjen a pénzzel, de tanulmányozza a hirdetéseket. Pénzért sok mindent meg lehet kapni. Svend B. arra gondolt, hogy, mondjuk, boldog ember lesz.

Justinének nagyon nagy melle, méretes feneké és jó nagy hasa van. De Justinének más jellegzetességei is vannak. Például nagy, széles, vöröses feje, rövid, fekete, korpás haja és barna szeme van. Justine helyes lány.

A legjobb ruhájában járja a várost: kockás gyapjúkabát és magas sarkú cipő. Olyan szépen jár, és amikor táncol, csak úgy lebeg a padló felett. Justinében van valami hihetetlen könnyűség. Késő esténként beül egy bárba, és minden férfiembernek, aki megbámulja, az arcába néz. Erre hamar inukba száll a bátorságuk. De néhanap akad egy-egy bátrabb, aki aztán kap egy rendes korsó sört. Justine fizet. Mindig ő fizet. Ez tetszik a férfiaknak, nem nagy ügy.

Sajnálatos, hogy Jens Højlund sosem találkozik véletlenül Justinével.

Valdemar Hansennek rossz napja van. Egész nap köhög, éjjel a legrosszabb. Csak köhög és köhög, de nem jön föl semmi. Sose szakad föl. Ül a magas támlájú svéd székében és a mellkasát fogja. Nem fog ettől kimúlni, de elmúlni se fog.

Jørgen Engelundnak lelkiismeret-furdalása van. Igazából csak adót csalt, de nem tudta, hogy törvénytisztelőnek született. Most arra vár, hogy behívják elbeszélgetésre. Vajon el fog pirulni? Jørgen Engelund egyre bűnösebbnek érzi magát. De ha az adóhivatalnak ez nem tűnik fel, akkor nagyon elégedett lesz magával.

Ingernek és Jensnek van egy lánya. Nyolc éves, de öklendezésnek hallatszó hangokon kívül eddig más nem hagyta el a száját. Szépen felöltöztetik, játékokat adnak neki, megétesik és megfürdetik, ő meg ül a tolokocsijában és boldogan mosolyog rájuk. Így többet tudtak meg, mint amennyit szerettek volna.

Hanne Jensen kisasszonynak van egy fenyőpintye. Kizárólag ота zabpelyhet eszik. Aztán egyszer sztrájkolnak az ота-gyárban. A fenyőpinty éhen hal. Jensen kisasszony rájön, hogy a szocialistáktól semmi jóra nem számíthat.

Mathilde Dinesennek van egy dukátja v. Frigyes idejéből. Egy régi kartondobozban van a kamrában, újságpapírba csomagolva. Nincs más kortárs, aki tudna az érme létezéséről.

Jørgen Jørgensennek van egy kiskertje. Télen-nyáron ott gyomlálgat, ott tölti az egész szabadidejét, a vasárnapokat is beleértve. Vasárnap délután meglátogatja a sógora, és együtt üldögélnek a ház előtti padon. Arról beszélgetnek, mikor jön el a világvége.

Nancy Andersen színésznőnek van egy szeretője. A férfi egy fejjel alacsonyabb nála.

Nancy homlokon csókolja, ő meg szájon csókolja Nancyt, majd a térdére ül, s ekkor arra gondol Nancy, milyen jó, hogy nem nőtt nagyobbra az ő szeretője.

Kris Blach feltalálónak van egy ötlete, hogyan váltsa meg a világot. Becsomagolja két kartonlap közé, beteszi a dossziéjába és megkeres vele több céget is, hogy mennyit adnának érte.

Vilhelm Sindbad lelkésznek szerencséje van Istennel, jóban vannak. Reggel, délben és este imádkozik hozzá. Istennek egyetlen egyszer se lett elege belőle.

Julius Prehn szakszervezeti elnöknek semmi kifogása sincs Angelo Hvid igazgató ellen. Összeülnek, tisztázzák a nézeteltéréseket és megoldják a problémákat. Mindketten tudják, hogy két ló jobban húz, mint egy, akkor is, ha mindkettő saját maga felé húz.

Nikolaj Brændekilde főhadnagynak van egy hobbija. Bélyeget gyűjt. Mindig, amikor valami különleges bélyeges levél érkezik, odasúgja a titkárnőnek, hogy lenne-e olyan kedves kivágni neki. Annyira röstelkedik mindig.

Ádámnak volt egy bordája. Ez meg micso-da. Valaki hátulról befogta a szemét.

Káinnak volt egy buzogánya. Eltűnt. Most jön-megy, és nem tudja, mivel üsse agyon Ábelt.

Magnus Magnussen bankár részvénytöbbséget fog szerezni az Egyesült Sóhivatal Rt.-ben. Ezzel egyidejűleg a lolland-falsteri Agyhúgykőbányában is részesedést szerez, ahol a visszamenőleg is érvényes jövőmanipuláció rohamos térnyerése okán egy sor multinacionális vállalat felügyelőbizottsági posztja is jár ehhez. Magnus Magnussen keresztülviszi az akaratát. Az eseményről tudósít a sajtó, és az egész nemzet odavan az új bankárért, aki zabkását reggelizik és semmi nem hullott az ölébe. Később Magnus

Magnussen aggodalmának ad hangot a nemzet állapotát illetően, és azzal fenyegetőzik, hogy a Sóhivatalt és az Agyhúgykőbányát is áttelepíti Görögországba vagy Panamába. Így lép föl Magnus Magnussen becsületsértésre alkalmas helyzetekben.

Jørgen Ingenvad műszaki ellenőr el fogja érni, amit akar. Kemény munkájának hála a dolgozók százzal több műanyagkádát tudnak majd előállítani naponta. Ez a józan ész diadala lesz. Az érintett felek egyetértének. A termelés növekszik. A raktár kibővül. Az üzletkötők az utakon, a boltvezetők telefonon buzgólkodnak. De most kicsit csökkeneni kell az árat, ez világos. Megcsappant a kereslet. A következő bértárgyalások alkalmával a munkaadó elbocsátásokkal fenyegetőzik. A bértárgyalások kedvező kimenetelének köszönhetően a gyár versenyképes marad és fog a raktáron lévő áru. Most esetleg el lehet kezdeni többet gyártani. A béreknek is kijárna egy kis plusz köszönetképp, mondják a dolgozók, és megkapják a kis pluszt. Minden osztályon remek a hangulat, egészen amíg ki nem hirdetik a következő takarékosági tervet. Jørgen Ingenvad időközben próbaidős belső információs vezető lett, esténként pedig ipari környezettechnikát tanul, alapfokon.

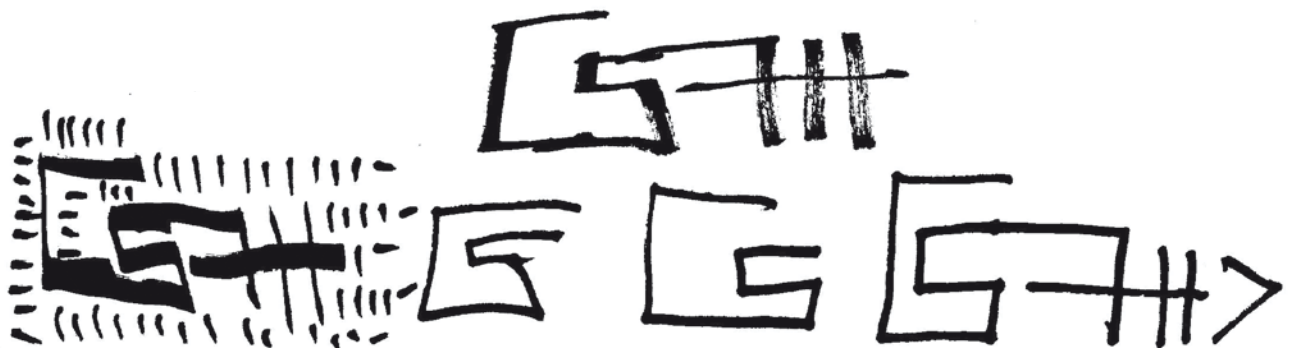
A Hekla vulkán hamarosan ki fog törni. Tűz fog föllobbanni a kráterben és nagy kövek gurulnak majd le a vulkán oldalán. A reykjavíki Vulkanológiai Intézet felkészül az eseményre. Előveszik a gumicsizmákat.

Megtisztítják a műszereket. A titkárok minden észak-amerikai, szovjet, nyugat-német és angol intézettel beszélnek telefonon, mert a külföldiek tudni akarják, hogy mennyi idejük van pénzt szerezni a hatóságoktól és az alapítványoktól, és hogy vigyenek-e magukkal kosztot. A titkár óvatosan válaszolgatott, ezt is, azt is, ahogy náluk szokás. De egyébként van elég élelmiszer Izlandon. Természetesen.

Gigantikus kitörés lesz. Milliónyi tonna láva fog lefolyni a hegyormokon. A tévécsatornák helikoptereket küldenek ki. Az amerikaiak túl közel repülnek és kigyulladnak. Egy kis NSZK-s amatőr meteorológus gépének bal szárnyát eltalálja egy kődarab több ezer méter magasban a vulkán fölött, de szerencsére nehézségek nélkül le tud szállni a Keflavík reptéren.

Este a sátraikban és a lakókocsijaikban ülnek, tisztes távolságra a vulkántól. A tűz világít felette, és a kitörés robbanásai szakadatlanul hallatszanak. Egy olasz szakértő szerint azt is lehet hallani, ahogy ömlik a láva. Az egyik svéd behoz egy havasi nyulat, mert megsérült a hátsó tappancsa.

Pár nappal később nyugati energiaügyi bizottságok, valamint központi fűtéssel foglalkozó cégek képviselői érkeznek tucatszám. Hosszasan, némán álldogálnak a vulkán előtt, a távcsövükbe bámulva. És akkor Gladaxe önkormányzatának képviselője fölteszi a kérdést: hogyan csinálunk ebből stabil melegtartályt? Ez beindítja a gépezetet.



Ebéd után valaki rajzolni kezd. Nem is olyan nagy ügy. A projekt háromszor akkora lesz, mint maga a vulkán. A gladsaxe-i építész szerint, akit magukkal hoztak, ennek ellenére nem fogja elcsúfítani a járást.

Ez lesz a nézeteltérések kezdete.

Justine ugyanolyan boldognak tűnik majd, mint mindig, tizennégy nap múlva is.

Svend B. feleségül vesz egy nagyon szép, vagyontalan lányt. Az lesz a legjobb, ha van valami különbség, amire lehet építeni.

Sakis nem szeretne több tojást. Amikor kiássa, csak a héja van meg. Egy kis kártevő kikaparta. Hazaviszi a zászlócskát és elmondja a nagymamájának, mi történt. Psszt, mondja a nagymama, ne bánts meg a bestiát.

Sindbad lelkésznek szép temetése lesz. Mindent részletekig menően megtervezett. Maga írta meg, mi álljon a sírkövén. „Minden jó adomány felülről érkezik.” A hitközség ezzel nem tud nem egyetérteni. Körbejár egy papír, és Sindbad lelkész maga írja meg a címet.

Bizalmatlansági indítványt fognak benyújtani a kormány ellen a lakáspolitikája miatt. A következő kormányt bizalmi szavazáson erősítik majd meg – ugyanezért. Ennek az a magyarázata, hogy haladni kell a dolgokkal, vagy, ahogy egy újság írja, amikor elfogadják a megállapodást: „Fény árad szét a szántó-föld felett.”

Dr. Palle Gedved becsukja a könyveit és írni kezd. Látni majd, ahogy éjjelente a lámpa fényénél jegyzetel egy noteszba. Mostanra mindent megértett, és hamarosan része is lesz benne.

Lise Odinsen teherbe esik. Szép lassacskán hozzászokik majd. A barátnői is azt mondják, hogy „majd megszokod”. Nagy hassal fog járkálni, azután megszüli gyermekét. Egyébiránt azt állítja, hogy Palle Gedved a gyerek apja.

Amikor megszüli gyermekét, Palle Gedved mellette van. Letisztult a tekintete. Kész lett a művével és most másíkba kezdett. Minden sikerül.

A kis Bette Odinsen Gedved kinyújtja karját az anyja felé, és mindkettejük öröme nagy meleg puszit kap.

Palle Gedved egy este bevert homlokkal jön haza. Pedig csak kimondta az igazságot egy gyűlésen. Ennek is megvan az ára, ahogy mindennek.

A felkutatására indított gép majd megtalálja Jørgen Hansent, ahogy a Horn-foktól keletre sodorja a víz. Törött árboccal, megtépázott vitorlával, de Jørgen Hansen szerint nincs szüksége segítségre.

Kris Blach feltaláló eladja találmányát az Egyesült Sóhivatalnak. A cég úgy dönt, hogy gyártani fogja a találmányt, amennyiben minden más lehetőség kimerült. Nemrég egy Hekla nevű, feltárással foglalkozó részlegbe kellett befektetniük.

Jørgen Jørgensen következő vasárnap azt mondja a sógorának, nem reméli, hogy eljön a világvége, legalábbis amíg ilyen jó az idő. A retek már majdnem elég nagyra nőtt, és azt is érzi a meleg földben, hogy a burgonya is lassan méretes lesz.

– Ha eljön, akkor eljön – válaszolja majd a sógora. És kettőtör egy száraz ágat.

WEYER Szilvia fordítása

Peter Seeberg (1925–1999) a dán modernista irodalom jeles képviselője, erősen érezni rajta az egzisztencialisták hatását. 1956-ban debütált *Bipersonerne* („Mellékszereplők”) című regényével. A '70-es évektől szinte kizárólag novellákat írt. 1983-ban elnyerte az Északi Tanács Irodalmi Díját.

Weyer Szilvia 1982-ben született Budapesten. Berlinben és Koppenhágában járt egyetemre, az ezredforduló óta külföldön él. Dán irodalmat fordít magyar nyelvre, egyik legsikeresebb fordítása Janne Teller *Semmi* című ifjúsági regénye volt.